

mbinim. וְלֹא יִהְבַּין לֹזֶן בָּאֲתָרֵין סְגִיאָין אֶלְאֶ דָּבָר קָצּוֹב,
דְּלֹא יִהְא תְּקוּמָה לְנַפְילָו דָּלָהּוּ, וְאַפְילָו חַי שָׁעָה וּלְקָחָה
הַם לֹא נוֹתְנִים לְהַם בָּמְקוּמוֹת רַבִּים אֶת כָּל צְرָכָם אֶלְאֶ רק דָּבָר קָצּוֹב בְּכָדי שְׁלָא תְּהִי
תְּקוּמָה לְנַפְילָה שֶׁל הַחֲכָמִים שֶׁבּוֹהָ אַפְילָו חַי שָׁעָה הַמְּלָאָם לֹא יוּכְלָו לְחִיָּה. וְכָל חֲכָמִים
וְאֶנְשָׁי חַיל וְיִרְאָי חַטָּא בְּצֻעָּרָא בְּדוֹחָקָא בִּגְוָנָא,
חַשְׁיבָּין בְּכָלְבִּים וְאוֹז כָּל הַחֲכָמִים וְאֶנְשָׁי חַיל וְיִרְאָו הַחַטָּא יִהְיֶה בְּצֻעָּר וּבְדוֹחָק
וּבְיָגּוֹן כִּי הַמְּלָאָם יִהְיֶה נִחְשָׁבָם בְּעֵינֵי הַעֲרָבָה רַב כָּלְבִּים. (מיבח ד) בְּגִינִּים חַמְסָוְלָאִים
בְּפָז אַיְכָה נִחְשָׁבָו לְגַבְּלִי חַרְשׁ בְּרָאשׁ בְּלָל חִזְצָות. דְּלֹא
אַשְׁפָחוּ אַכְסָנִיא בִּגְוָנִיא וּלְעַלְיוֹם נִאמֵּר בְּנִים הַמְּסֻולָּאִים בְּפָז וְגוֹ' מַאֲחָר
שְׁהַחֲכָמִים לֹא יִמְצָאוּ אַכְסָנִיה בְּיָנִיהם.

בגלוֹת האַחֲרוֹנָה הַעֲרָב רַב יִהְיֶה הַרְאָשִׁים של יִשְׂרָאֵל

וְאַיְנוֹ עֲרָב רַב, אַיְנוֹ עֲתִירִין, בְּשִׁלּוֹת, בְּחַדּוֹוָא, בְּלֹא
צֻעָּרָא, בְּלֹא יִגְוָנָא כָּלָל, גִּזְלָנִין מְאָרִי שׁוֹחָד,
הַאַיְנוֹ הַיְגִינִּין רִישִׁי עַמָּא וְאֶלְוָה הַעֲרָב רַב הַמְּשִׁירִים בַּיּוֹתֶר שְׁלָכָן הַמְּ
בְּשִׁלּוֹת וּבְשִׁמְחָה וּבְלֹא שָׁוֹם צָעֵר וּבְלֹא יָגּוֹן כָּלָל וּכְן הַמְּגָלְנִים וּבְעַלְיָה שׁוֹחָד עַי' שָׁהָם

אָוֹר הַרְשָׁבָ"י

בָּן מְנוּול אָב בָּת קְמָה בָּאָמָה כְּלָה בְּחַמּוֹתָה
אוּבִי אִישׁ אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ פָּנִי הַדּוֹר כְּפָנֵי הַכָּלָב
הַבָּן אִינוֹ מַתְבִּישׁ מַאֲבוֹיו וְעַל מַיְשָׁה לְנוֹ לְהַשְׁעָן
עַל אֲבָינוֹ שְׁבָשָׁמִים.

יָחָרֶב וְהַגְּבָלָן יִשּׁוֹם וְאֶנְשָׁי הַגְּבָלָן יִסְבְּבָוּ מִעֵר
לְעֵיר וְלֹא יְהִוָּנוּ וְחַכְמָת סְופְרִים תְּסִירָה וּירָאֵי
חַטָּא יִמְאָסוּ וְהַאֲמָת תְּהִא נִעְדָּת נָעָרִים פָּנִי
וּקְנִים יִלְבִּינוּ וּקְנִים יִעְמְדוּ מִפְנֵי קְטָנִים (מיבח ז)

הַלְּימֹוד הַיּוֹמָי

הדיינים וראשי העם. (בראשית ו) **כִּי מֶלֶךְ הָאָרֶץ חַמֵּס מִפְנֵיכֶם,**
עַלְיָיו אַתָּמֶר (aicha א) **הִיוֹצְרִיחַ לְרֹאשׁ** ועליהם נאמר כי מלאה הארץ חמש מפניהם' וכן עליהם נאמר 'הי צריה לראש' [קצת] מאחר שהערב רב הם היו הראשונים של ישראל. **בְּאוֹמָה עַלְךָ וּמְנָא תְּנִינָא,** בהי יהוה צבאות אלהי ישראל יושב הפרוبيים, **דְּכָל אֲלֵין מַלְיָין** לא יפלון מפומך, **בְּכָל יְכֻלָּתְךָ לְמַלְלָא בְּהַזּוֹן קְמִינָה** קדשא בריך הוא, **וְלֹא חִזְקָא דְּלַהֲזָן** ואמר הרעה מהימנה לאילו הנביא שהנה אני משבע אותך פעם שנייה בחיי' צבאות אלהי ישראל יושב הכרובים שכל אלו הדברים שאמרתי לא יפלו מפרק ובכל יכולתך תדבר בהם לפני הקב"ה ולהראות לפניו את הדוחק והצער של לומדי התורה בצדך שיחיש במהרה את הגאולה השלימה בבב"א. (ע"ב רעיית מהימנה).

ועשו לי מקדש ושבנתי בתוכם הקב"ה נמצא עם ישראל בכל מקום **אִישׁ כִּי יִפְלִיא לְנִדּוֹר וְגֹו.** (במדבר ו) **רַבִּי אַלְעֹזֶר פָּתָח** לבאר את הפסוק והקדים לבאר את מש"ב, (ישעה נ) **מַדּוֹעַ בָּאתִי וְאֵין** איש וגוי' ואמר רבי אלעזר. **מַדּוֹעַ בָּאתִי** [קצת]. **כַּמָּה חַבִּיבֵין** איפון ישראל קמי קדשא בריך הוא, **דְּבָכָל אַתָּר**

————— אָוֶר הַרְשָׁבָ"י —————

[קצת] בדאיתא בגין דיןנו עמוד ב' הי צריה [קצת] הרמ"ק לא גורם מדוע באתי לראש וגנו, כל המיצר לישראל עשה ראש.

———— הלימוד היומי —————

**דָּאִינְזֶן שְׂרִיְין, קְרַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתְבָח בִּינְיִיחְוֹן, בְּגִין
דָּלָא אַעֲדֵי רְחִימָוֹתָא דִילִיה מְגַהּוֹן** בא וראה כמה חכמים ישראל לפניו הקב"ה שבכל מקום שהם נמצאים הקב"ה נמצא ביניהם מהחר שהוא לא מסיר את אהבתנו מהם לעולם כי תמיד הוא משירה את השכינה ביניהם, **מָה בְּתִיב,** (שמות כה) **וְעַשׂו לֵי מְקָדֵשׁ וְשִׁבְגַּתִּי בְתֹצָבָם. וְעַשׂו לֵי מְקָדֵשׁ
סְתָם, דְּכָל בֵּי בְנִישְׁתָּא דֻעַלְמָא מְקָדֵשׁ אַקְרֵי. וְהָא
אַזְקְמָוְהָ.** ולכן מה כתוב ועשו לי מקדש וגוי' דהינו שבתוב יעשׂו לי מקדש' בסתם להוראות שכל בית הכנסת בעולם הוא נקרא מקדש וכמו שלמדנו (ר). •

אשרי אותו אדם שהוא נמצא מעשרה ראשונים בבית הכנסת

**וְשִׁבְגַּתִּא אַקְרִימָת לְבֵי בְנִישְׁתָּא וְכָאָה הַהְוָא בְּרִנְשׁ
דָּאֲשֶׁתְבָח מָאִינְזֶן עַשְׂרָה קְרָמָאָה בְּבֵי
בְנִישְׁתָּא** והנה השכינה מקדימה לבוא אל בית הכנסת ולכן אשרי אותו אדם שהוא נמצא מעשרה ראשונים בבית הכנסת (רא), **בְּגִין דְּבָהוּ אֲשֶׁתְלִים מַה**

• אָוֹר הַרְשָׁבָ"י •

שם להתפלל שם, ולא באתם שיהיו מעשרה ראשונים בבית הכנסת ואח"כ הולכים להתפלל בבית הכנסת אחרת שם איןם מעשרה הראשונים, וכן בשער הבונות לרו"ל. וכשם שמצויה להיות מ"וד ראשונים בשחרית, כן מצויה ג"כ במנחה ומעריב. וכל המקדים יותר הוא קרוב אל הקדושה יותר ושברו יותר. וכשם

(ר) בדאיותא במנילה דף קט עמוד א' ואהוי לדם למקדש מעט, אמר רבי יצחק: אלו בתני הכנסת ובתי מד្ឋשות שבבבל. ורבי אלעזר אמר: זה בית רבינו שבבבל.

(רא) ופסק הבן איש חי שנה ראשונה פרשת מקץ סעיף א' מצו על האדם להיות מעשרה ראשונים בבית הכנסת. ועיקר המצויה שיישאר

הליימוד היומי

רְאֵשֶׁת לִים, וְאַיִלּוֹן מַתְקָרְבֵּשִׁי בְּקָדְמִיתָא בְּשִׁכְנַתָּא. וְהָא אָתָּמָר כי בהם נשלם מה שנשלם, דהיינו שהם נעשין מרכבה לעשר ספירות המלכות שבזהם נוטלים שכבר כנגד כולם כי הם העיקר מאחר שהם מתקדשים בקדושת השכינה לפני כולם וכמו שכבר למדנו (רב). **וְהָא בְּעֵיא דִישְׂתַבְחוּ עֲשָׂרָה בְּזָמָנָא חֲדָא בְּבֵי בְּגִינִּשְׁתָא. וְלֹא יִתּוּ פְסֻקִי פְסֻקִי,** דלא יתעכב שלימיו דשייפין והרי צריך שימצאו עשרה אנשים בזמן אחד בבית הבנית ולא יבואו מעט מעת (רג) אלא צריך שהם יכנסו כולם בבת אחת מאחר שלא יתעכב שלימוט אברי השכינה (רמ"ק), **דְחָא בֵּרְנָשׁ בְּזָמָנָא חֲדָעַ עֲבָד לִיהְ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, וְאַתְקִין לִיהְ בְּחֲדָא כָּל שִׁיְיפִי, חֲדָא הָוּא דְכַתִּיב,** (דברים לב) **הָוּא עֲשָׂךְ וַיְבָגַנְךָ** כיvr עשה הקב"ה

אָוֹר הַרְשָׁבָ"י

(רג) והקשו המפרשים שהרי בפרשת תרומה קל"א ע"א כתוב שאפילו אם אחד מקדים או הקב"ה משתמע עמו ומחייבים עם האחרים מאחר שבתוכם ואין איש ולא בתוכם ואין עשרה ולמה כאן כתוב שעריך שיבאו כל העשרה כאחד.

וישיב הרמ"ק שכאן מדובר שעריך שהיה עשרה כאשר מניע ומון תפילה ובכפרת תרומה

קיי שהאחד הגיע קודם ומן תפילה. והמק"ט יישב שכאן הוא למצווה מן המובהר אבל אם מקדים אפילו אחד או אין כוועם הקב"ה.

והאror החמה יישב שכאן הכוונה שוכולם יהיו ביחיד בביה"ב ולא אחד יבוא ואחד יצא.

שמצויה להיות מעשרה ראשונים כך מצוה להתעכב עד שלא ישארו עשרה בבית הבנית, ובמ"ש שצරיך להזהר שלא יצא ראשון מעשרה האחרונים, שהראשון לעשרה האחרונים כשיצא מבית הבנית הוא העיקר הנורם סילוק אוור השכינה מבית הבנית, ועין אליו רבעא סי' צ"ג אות א' וחסד לאלפים שם ועוד אחרים.

(רב) בדאיות בברכות דף מו עמוד ב' ואמירbei יהושע בן לוי: לעולם ישכימים אדם לבית הבנית כדי שיזכה ומננה עם עשרה הראשונים, שאפילו מאה באים אחריו – קבל עליו שבר כולם. שבר כולם – סלקא דעתך? אלא אימא: נותנן לו שבר כנגד כולם.

הליימוד היומי